

Door Herman Michiel
3 mei 2019

“Het gaat niet over meer of minder Europa, maar over een radicaal ander Europa. Met eerlijke belastingen, een nieuwe economie die gestoeld is op gelijkheid, duurzaamheid en solidariteit”

Dit is de aanhef van het [Europees programma van de sp.a](#) voor de verkiezingen van 26 mei. Een radicaal ander Europa! Blijkbaar scheelt er dan toch iets aan de constructie waar de Europese sociaaldemocratie zich sinds jaar en dag mee geïdentificeerd heeft. En waarvan de huidige invulling (eengemaakte markt, eurozone, Europese Centrale Bank, vrijhandelsbeleid...) vorm kreeg onder de dynamische leiding van de sociaaldemocratische held Jacques Delors, commissievoorzitter in de cruciale periode 1985-1995.

Maar goed, men kan zich altijd bedenken, tot nieuwe inzichten komen. Misschien treedt er een nieuwe generatie aan die iets geleerd heeft uit de fouten van de voorgangers? Op de [sp.a-lijst](#) voor de Europese verkiezingen, nog steeds getrokken door Kathleen Van Brempt, staat op de tweede plaats een nieuwkomer, Jan Cornillie. Nieuwkomer op een Europese lijst, maar geen groentje in de politiek. Verre van! Kabinetschef van diverse socialistische ministers, jarenlang directeur van de studiedienst van de sp.a, en de voorbije twee jaar politiek directeur van die partij. Iemand die misschien beter aanvoelt hoe ‘Europa’ wordt ervaren door de Vlaming?

Aandachtige lezers zullen zich de naam Cornillie misschien herinneren uit een [vorig artikel](#): het is de man die het Belgisch lidmaatschap van de EU wil vastleggen in de Belgische grondwet. Blijkbaar zegt zijn ervaring dat het vertrouwen in de EU alhier toch niet zo onwankelbaar is. En toch, in een [recent interview](#) met het zakenblad Trends stelt Cornillie dat “ de populariteit van de EU bij het publiek in twintig jaar niet meer zo groot is geweest”!

Eerlijk gezegd vind ik de logica van Cornillie in dit artikel soms moeilijk te volgen. Zo zegt hij dat “zonder de EU Hongarije nog weerlozer zou zijn tegen de multinationals, die er de zogenoemde slavenwet hebben doorgedrukt”. Nochtans maakt Hongarije wel degelijk deel uit van de EU, en kon die ‘slavenwet’ er wel degelijk doorgedrukt worden. Ander voorbeeld van merkwaardige, of ontbrekende logica: “De welvaartstaat blijft het best nationaal, we hebben geen Europese sociale zekerheid nodig”, zegt Cornillie. Maar zonder daar enige conclusie uit te trekken zegt hij ook dat “de nationale welvaartstaat wordt aangevreten door de fiscale concurrentie, loonconcurrentie, en door de Europese begrotingsregels.”

Op andere punten is de logica van Cornillie maar al te goed te volgen. Welke les trok hij uit de gebeurtenissen in Griekenland? Cornillie: “We hebben het sociale cliëntelisme in Zuid-Europa veel te lang op zijn beloop gelaten. De herverzekering [een sociaaldemocratisch voorstel voor Europese ‘ondersteuning’ van de werkloosheidsuitkeringen] moeten we gebruiken als motivatie voor verandering.

Geef die lidstaten pas recht op de herverzekering als ze, zodra de economie het toelaat, het sociale huishouden op orde brengen." Dit is niets anders dan het chanteren van landen in moeilijkheden om de gewenste neoliberale hervormingen door te voeren in ruil voor 'ondersteuning'. *Hineininterpretierung* mijnentwege? Nee hoor, Cornillie voegt er expliciet aan toe: *"Dat betekent ook activering van werklozen. Je moet werklozen opvolgen, opleiden, schorsen als het moet. Dat helpt bovendien de welvaartstaat uit te bouwen in Zuid-en Oost-Europa."* Misschien scoort de heer Cornillie wel een beetje bij het publiek van Trends, maar van een "radicaal ander Europa" moet ik hier nog het eerste woord vernemen.

U zult het misschien al gemerkt hebben: mijn vertrouwen in de gewezen directeur van de studiedienst van sp.a, en bijgevolg van die partij in haar geheel, is ... niet groot. Nog een paar andere uitspraken van Cornillie zullen me daar zeker niet van afbrengen. Zo lijkt het mij toch wel kras dat een gewezen hoofd van een studiedienst *out of the blue* stelt dat het beter is te gaan naar een *"Europese aansturing van het uitgavenbeleid"*, dat dus de bestedingen van de lidstaten door de Europese Commissie beslist worden. Jan Cornillie ziet in dit verband in het voorstel van de Franse president Macron voor een eurozonebudget een "stap in de goede richting". Cornillie-Macron: één front!

Blijkbaar in een poging om het Trends-publiek te bekoren doet Cornillie nog een ultieme poging: *"We moeten alles doen om de concurrentie op de EU markt in ere te houden. Die zorgt voor lagere prijzen, zodat consumenten delen in de bedrijfswinsten. We mogen niet toegeven op onze vrije markt. Integendeel, we moeten er voor zorgen dat de rest van de wereld zich plooit naar ons."* A la bonne heure! Nu weet u met meer kennis van zaken wat u doet met een stem op de sp.a-lijst.

Hits: 4

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)